

Ivan Bašić

(S)LIJEPA NAŠA

Ivan Bašić

(S)lijepa Naša

Nakladnik
Ogranak Matice hrvatske u Podstrani

Za nakladnika
Dr. Darijo Radović

Biblioteka *Perunika*
Knjiga broj 14

Urednik
Zoran Jurišić

Recenzent
Mladen Vuković

Lektorica
Gordana Laco

Karikature
Mojmir Mihatov

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu
Sveučilišne knjižnice pod brojem 190402093.

ISBN 978-953-7581-29-9

Ivan Bašić

(S) L I J E P A N A Š A

Podstrana, 2021.

„Čuvajte se isprazna gundanja
i čuvajte jezik od opakih riječi,
jer i najtajnija riječ nije bez učinka,
a lažljiva usta ubijaju dušu.“

(Mudr 1, 11)

(S)LIJEP A NAŠA

Kravata je nastala na temelju prдавne navike
Hrvata da sami sebi vežu omču oko vrata.

Vrh je државе tup.

Hrvatska je na koljenima. Premalo nas kleči.

U Hrvatskoj ne manjka doktora. Previše je
bolesnika.

Pravosuđe nam je u usponu. Na općinski sud
dogradili tri kata.

Politička transparentnost: otvoreno su nam
rekli da će sjednica biti zatvorena.

Po svijetu se predstavljamo kockicama, pa se
kockaju nama.

Izumiremo. Umjesto vlastitih govana, smrde
nam dječja.

Neke je bolje ne zaposliti, nego i oko njih imati
posla.

Zemlja nam je neobrađena. Zapušteni smo.

Svi sve znamo. Nedostaju nam samo radnici.

Natalitet nam pada. Nemamo muda.

Dobro nam je. Ništa vas ne čujemo.

Što se na vlasti uzdizao na više, ljudi su mu dolje
izgledali sve manji.

O ishodu na športskim borilištima sve češće
odlučuju igrači izvan terena.

Svi žele promjene. Nitko se ne želi mijenjati.

Energetski su napitci, uistinu, piće za slabiće.

I seljaci griješe. Ponekad dođu u grad.

Svi cijenimo zviždače. Nitko ih ne želi u blizini.

Energiju nam poskupljuju jer nismo energični.

Naš je Sabor stalno raspušten.

Slavonac se vratio iz Irske. Nedostajali su mu izbori.

Dao mu je riječ. On njemu glas.

Na izborima nikad ne pobijede birači.

U prsa se busaju oni koji na njima nemaju ordena.

Radio je sve da ne radi.

Izvozimo pamet. Skrenuli smo s uma.

Posrećilo mu se – zadužio se.

Mijenjaj sebe, a ne životne sredine.

EUtanazija.

Muljao je, muljao, ... i zaglibio.

Iako je na vlast došao silom, i silom vladao,
nitko ga ne pamti kao silna vladara.

Mi nismo nArod, nego nErod.

Povijest se ponavlja. Ne mijenjamo se.

Ruke su nam prljave. Zauzeti smo sobom.

Strah je dijete egoizma.

Slobodoumljem se još nitko nije oslobodio.

Budi pametan. Ne očekuj izlazak sunca sa
zapada.

Hrvati su najbolji ratnici protiv drugih, a najgori
protiv sebe samih.

Zazirali su od njega. Govorio je istinu.

Kad se remen stegne do posljednje rupe ne
ostaje ništa drugo nego da ga se isuče.

Kao od vruga mnogi od motike bježe, a upravo k
njemu bez nje se stiže.

Laž mu je toliko u krvi da se pred ljudima ne
može zacrvenjeti.

Nitko ga nije čuo. Bio je preglasan.

Glavno je da glavni nije zaglavio.

Igrao je pošteno, pa je izigran.

Lako je smijeniti vladu, ne i vladajuće.

Proglasili ga ludim. Izluđivao ih je istinom.

Partija je izgubila partiju jer je partijala.

Jao onomu komu je snaga u sili.

Poslan je na promatranje. Promatrao je kroz
ključanicu.

Izbori su neregularni. Glasačke su kutije imale
rupe.

Lupao je, lupao, i prolupao.

Tko nema u glavi – zaglavi.

Dobio je nasljedstvo, i izgubio glavu.

Tko pred moćnicima puži, slabije od sebe gazi.

Lako je hodati na ćaćinim nogama.

Hrvati se boje hrvati.

Podivljali smo. Sve smo urbanizirali.

Narode, otvori oči! Ako se vođa s tobom ne
druži, on nekomu drugomu služi.

Mi smo najpobožnija zemlja. Cijelo je društvo na
koljenima.

Mi smo najvjerniji narod. Pokorno služimo
svakomu gospodaru.

Tko kaže da kod nas nema demokracije?
Nitko nam ne brani ići raditi u inozemstvo.

Držali su ga na rukama i nisu mu se razvile
noge.

Pranjem ruku zaprljao je dušu.

Spasili su mu nogu od sušenja. Zahvalio im je
osušenom nogom.

Političari? Građani s posebnim potrebama.

Hrvatska je savršena. Vrtimo se u krug.

Puzanjem je stao na čelo naroda.

HTV – katedrala duhova.

Na prosvjede izlazi malo građana. Previše je
malograđana.

Zemlja će propasti ako ne shvati da joj je Nebo
otac i mati.

Pogibelj uvijek dolazi iznutra.

Jedni drugima ne trebamo. Svi sve znamo, osim
da jedni drugima više od svega trebamo.

Imamo demokraciju! Nedostaje nam još samo
narod.

U gradu je previše ležećih policajaca.

Ne razgovaram sa sobom. S budalama imam
loše iskustvo.

Rijetko je govorio. Ali, kad bi prozborio,
mnogima je bilo gusto.

Plaća nije mjerilo rada, nego onoga tko ju daje.

Izabrali smo ih da nas predvode, a oni nas pred
sobom tjeraju kao stoku.

Previše je odlikaša. Školstvo mora na popravni
ispit.

Vremena su teška. Olako živimo.

Iako je vrijeme sporo, mnogima uteče.

Društvo nam je bolesno. Imamo previše
doktora.

Nije imao petlju. Zapetljao se.

Brzi govornici često se ugrizu za jezik.

Ako i u crkvi nosimo maske, zašto u nju idemo?

Imamo Hrvatsku! Mi u strane zemlje na rad, a
stranci kod nas na odmor.

Situacija je u državi kaotična. Sve je pod
kontrolom.

Koga god izabrao da ga predstavlja, narod je
uvijek u oporbi.

Najprljaviji poslovi obavljaju se u najfinijim
rukavicama.

Svi se žele dokopati vlasti da ne moraju kopati.

I ove je godine najboljim glumcem proglašen
političar.

Sabor uvijek zasjeda... na leđa naroda.

HNK u Zagrebu u svakom je pogledu ispod
razine teatra na Markovu trgu.

Išao je često u crkvu. Ona u nj rijetko.

HDZ – Hrvatska depopulacijska zajednica.

S golom se istinom samo nasamo druži.

Radio je u rukavicama da zaštiti glavu.

Bezbroj ih čeka u redu da zasjednu u uredu.

Izborio se da ratuje iz pozadine.

Režim ne popušta. Premalo nas reži.

Stoj uz Istinu i kad ti je život zbog nje ugrožen.

Bez nje nema života.

Istina nije toliko neuočljiva koliko ju ne želimo
vidjeti.

Drugima se vlada kontrolom vlastitih
postupaka.

Tko ne zna šutjeti, najbolje je da šuti.

Tuđe naočale zamantaju i iskrive sliku.

Govorio je otvoreno, pa je zatvoren.

Dugi prsti zatvor dohvaćaju.

Više žena traže oni koji ne umiju ni s jednom.

Nepouzdan 100 %. Govori istinu.

Oni koji sve znaju najčešće najmanje škole
imaju.

Sigurnije je sjediti na klimavu banku, nego se
osloniti na moćnu banku.

Tko ne vodi borbe sa sobom, ratuje protiv
drugih.

Mudar se postaje slušanjem, a ne govorenjem.

Tišina nije praznina, nego punina.

Pregovori su sve glasniji. Sudionici jedni druge
ne čuju.

Kod nas je sve u redu. Za posao, bolnicu...

Vlast najviše uznemire mirni prosvjedi.

Na spomen Hrvatske stranci pomisle na more.

Hrvati na more problema.

Sve se vrti oko vlasti, a vlast oko masti.

Preračunao se. Živio je proračunano.

P(L)ITKE MISLI

Smrt se pobjeđuje hvatanjem u koštac sa
životom.

Nije važno je li oko plavo ili crno, nego je li
smjerno.

Vrijeme nikoga ne štedi. Ono i sebe u nepovrat
odnosi.

Možete me i ubiti. Ali ne u biti.

Ne utrkuj se s vremenom da prije vremena ne
stigneš na kraj.

Stalo mi je do svakoga brata. Jedni smo drugima
ključ za rajska vrata.

Tko se boji Boga, strah ga nije ničega drugoga.

Bog? On najveći u najmanjoj riječi.

Čovjek je velik koliko se pred Bogom može
prignuti.

Dobro je biti lijep. Bolje je biti mudar, a najbolje
je BITI.

Istina je gorka, ali osvježava.

Čovjek bez mjere bezmjereno je nesretan.

Glad se najbolje taži hranjenjem bližnjih.

Beskralježnjaci imaju veću dodirnu površinu sa
zemljom.

Svaka LAŽ izokrene se u ŽAL.

Što je glava oholije uzdignuta, na grlu je
istaknutija Adamova jabučica.

Zadubljenost u daljinu osljepljuje na blizinu.

Iako je Istina neizmijerna, u cijelosti je sadržana
u jednoj jedinoj knjizi – Bibliji.

Ne igraj se istinom. Budi njezin igrač.

Boga vide samo nevidljivi.

Slobodni su samo oni koji služe Bogu.

Želiš li u vječnost stići, za Bogom ti je ići.

Neizmjerno vrijedim. Bog je žrtvovao Sina
jedinca da me spasi.

Svetost nije samo za odabrane, nego za svakoga
tko je odabere.

Slavom se nitko nije usrećio.

Sve^tac je čovjek kojemu je Križ u središtu
života.

Biti svet znači slaviti, a ne biti slavljen.

Nebo se ničim ne može izmjeriti. Ono je mjera
svemu.

Poezijom se nije igrati, ali više nego išta ona
mora biti igra.

Dobar je pjesnik onaj tko dopušta da se poezija
više bavi njime, nego on njome.

Post je najizdašnija hrana.

Služi Bogu i svime ćeš gospodariti.

Ljubav ni o čemu nije ovisna. O njoj sve ovisi.

Nedužni su dužni opraštati dužnima.

Čovjek je najstabilniji na koljenima.

U Nebo se može samo uz konop odozgo.

Najviše se uradi sklopljenim rukama.

Bolja je žena puna ljubavi, nego ljubav puna
žena.

Tek kad shvatiš da si malen, spreman si za
velika djela.

Bog je svemoguć. On i uništavanjem stvara.

Raj na zemlji ponovo je na vidiku. Sve je više
golih i bosih.

Kla(di)onica.

Kladim se da ćeš u kladionici izgubiti.

Težiš li k vječnosti, ne opterećuj se vremenom.

Oslobodi se. Služi bližnjima.

Stavi se s povjerenjem u ruke Božje i vidjet ćeš... i
nevidljivo.

Miran biva tko mir dariva.

Isus je put u raj kroz pakao.

Ne planiraj u skladu s vremenom, nego s
vječnošću.

Ne opterećuj se vremenom. Stvoren si za
vječnost.

Mudrost Božja ne pohađa učene, nego vjerne i
ponizne.

Za Istinu vrijedi umrijeti. Jedino je ona život.

Svetost je u **SVJETLOSTI**.

Smisao je života umiranje za Istinu.

Iako ničiji život nije neizvjesniji nego vjernikov,
ništa kao vjera ne daje sigurnost i mir.

Pismena čovjeka teško je pročitati.

Znanstvenik bez dokaza tvrdi da nema Boga.

Kad lav „rikne“ savana odahne.

Ništa nije prepuštao slučaju. Uzdao se u Boga.

Ruke su za muke, a ne za narukvice, satove i
prstenje.

Bačvu trebaš naliti da bi iz nje mogao točiti.

Granice nas oslobađaju.

Tko šuti, sluti.

Pravila se na slobodi drži dragovoljno, da u
zatvoru ne bi morao prisilno.

I najružnije lice ljepše je od najljepše maske.

Zgažen cvijet još snažnije zamiriše.

Od dosade je svima dosadio.

Toliko je brzo govorila da joj ni misao nije
mogla upasti u riječ.

Nijedan put nije opasan ako si upućen.

Što veća ptica, slabija pjevica.

Nije izgubljen onaj koji zaluta, nego onaj koji iz
kuće ne izlazi.

Vedar čovjek i tmurnu se danu raduje.

Nije previše ljudi na Zemlji. Premalo je
ljudskosti.

Svi imamo srce. Nitko nije bez srčane mane.

Vedrina izvire iz borbe protiv tmina.

Teško smo bolesni. Boga spominjemo još samo
u psovka.

Ako jedna sitnica uništi prijateljstvo, nema se za
čim žaliti.

Jalova je nada bez rada.

Zasuči rukave! Ne daj se cijepiti!

Ne daj se cijepiti u glavu!

Korona? Pandemija laži.

Ne zadužuj se! Gladuj za slobodom više nego za kruhom.

Jesi li zalutao ne zaključuj po divljini pred sobom, nego po onome što ostaje za tobom.

Humor raspršuje tugu, umor, a čestom upotrebom i tumor.

Bez discipline i odgovornosti, gadno ćeš se u životu provesti.

Nije važno kakav je put, nego kakvu cilju vodi.

Dobro utrto i širok put ne vodi daleko.

Širina i utrtoost ne svjedoče da je put dobar, nego
da su njime mnogi prošli.

Samo čovjek s pogledom uprtim u nebo vidi
dobro pred sobom.

Gaziš li po trnju ne znači da si na krivom putu.

Što je put zahtjevniji, putovanje je
nezaboravnije.

Najteže je uzletjeti. Udaljavanjem od zemlje
gravitacija biva sve slabija.

Iako *zlatno tele* za sobom ne ostavlja balegu, svi
koji ga slijede do grla su u govnama.

Misli, ali ne na odlagalištu smeća.

Na čistu čovjeku uočljiva je i najmanja mrlja.

Umro je od straha da živi.

Ne čitaj svašta, a probrano čitaj pozorno da ne
pomisliš da si čitao svašta.

Odrasti! Prerasti djetinjstvo, a ne zaboravi igrati
se.

Uozbilji se! S osmijehom obavljaj i najodgovornije
poslove.

Na ljestvici prioriteta bližnji su ti oni na dnu
navedeni.

Ne nađeš li u jabuci crva, ispljuni ju da te ne
shrva.

Pobjedama protiv drugih rastemo u očima
ljudskim, a pobjedama protiv sebe u očima
Božjim.

Najnezaboravnija su putovanja u se.

Ako nas smijeh uzdiže iznad životinja, ozbiljan
je čovjek opasniji od najopakije zvijeri.

O svaku preskočenu stubu kasnije se spotakneš.

Boga najčešće molimo da nam služi.

Uzalud je govoriti bijesnu čovjeku. On ni sebe ne
čuje.

Pobjede nad sobom čine nas poniznima.
Pobjede nad drugima oholima.

Ako ti mnogi plješću, nešto nije u redu s tobom,
ili s njima.

Čuvaj se bezgrješnih ljudi!

Što duže u đavla buljiš, teže ga je prepoznati.

Čovjek koji ne oprašta, kriv je koješta.

I snovi su stvarnost.

Umor dvostruko teži biva ako pažnja na njemu
počiva.

Za Boga ne samo da moramo imati mjesta u
školama, nego bi nam On trebao biti škola.

Predugi dani skraćuju život.

Savjete najviše dijele oni koji ni s čim nisu
zauzeti.

S obrazovanja se vratio uobražen.

Sve je manje divljine, a sve više divljaka.

Kad netko nešto zaista voli, bar još jednoga k
tomu privoli.

Jedni križ nose na leđima, drugi na prsima.

Ne treba nam više kruha. Glad ćemo iz svijeta
prognati jedino s više za bližnjega sluha.

Djeca su nam đavolasta jer ih tretiramo kao
božanstva.

Tko ne nalazi mira u vlastitoj kući, nigdje ga ne
će naći.

Tko u slavi traži sreću, završi neslavno.

Najdalje stignu oni koji cijeli život idu u istom
smjeru.

Lakom čovjek lako završi s lakom ženom.

Zatvarao je oči nad problemima i patio od
nesanice.

Ako radost ne teži djelidbi, roditelji su joj vrazi.

U meni je toliko životinja da je pravo čudo što iz
dubine ponekad začujem glas čovjeka.

Čisto srce, a ne oko, bistri i vedri pogled na
svijet.

Na požarima je ispekao zanat.

Trčao je za njom zbog želje da hodaju.

Zubi se mogu pokazati i osmijehom.

Što u odrastanju preskočiš jak u mladosti,
dočeka te slaba u starosti.

Visio joj je na vratima dok mu se o vrat nije
ovjesila.

Neobrazovan je čovjek bezobrazan i uobražen.

Znanje je najveće bogatstvo. Tko zna bogatstvo
mu ne treba.

Toliko je smrdio da je i smrad od njega bježao.

Bez bura nema burna prijateljstva.

Čovjek bez problema je problematičan.

Kukavica je čovjek koji sa svima nastoji biti u
miru.

Želiš li čvrsto stajati na nogama – klekni.

Djeca se rađaju u rodilištima, a ljudi na
radilištima.

Najbolje je raditi u tvrtkama aj ti. (IT)

Mogu popiti samo jednu čašu vina. Druga pije mene.

Nije moćan onaj tko ima vlast nad životima drugih, nego onaj koji druge spašava.

Tko bludi, poludi.

Granice prelaze ograničeni.

Svetci su najotvoreniji. Često se zatvaraju.

Vjetrometina je najsigurnije mjesto za život.

Motika je savršeno oruđe. obrađuje zemlju i
čovjeka.

Gasom do daske prestigao je život.

I tovar je poslušan, ako prema njemu nisi
magarac.

S koljena se, a ne s nogu, dohvaćaju zvijezde.

Ne trči za novcem. Radi na svojoj vrijednosti.

Rješenje je globalnoga zatopljenja u hlađenju
usijanih glava.

Rijetko je razmišljao. Često mu je bilo gusto.

Lopov je kradljivac svoje sreće.

Najnježnije grle žuljevite ruke.

Ako misliš da su oko tebe svi luđaci, među
svojima si.

Bolesnu oku ništa nije zdravo.

Dug red lako se pretvori u nered.

Najveći alkoholičari piju iz čašice.

Odlučio je prestati piti, i u to ime nazdravio.

Što je put pred tobom utrtiji i širi to je sigurnije
da si na stranputici.

Tko pronađe put u sebi, hodajući zemljom ne
može zalutati.

Puna glava prigiba se ponizno ka zemlji. Prazna
se oholo uzdiže.

Znanje smiruje jezik, i pokreće ruke.

Više od smrti bojimo se života.

Dobitak bez truda i razumna učini luda.

Gradio je prijateljstvo rušeći zidove.

Razuman čovjek neistomišljenike ne smatra
nerazumnima.

Heroja može ubiti samo zaborav.

Bogat je onaj tko nema posla s bankama.

Djevojku voli samo mladić koji pred njom i prije
seksa ima muda stajati gol.

Kleči, ili ćeš pokleknuti!

Djeca nam trebaju da odrastemo.

Tko nekoga k đavlu šalje, u društvo ga svoje
zove.

Propadamo. Premalo je ljudi na zemlji.

Komu sjekira upadne u med, pčele ga izbodu.

Budi napredan. Pomaži nazadnima.

Osjećao se kao da mu nešto nedostaje, i oženio
se. Sad se osjeća kao da ga nema.

Mislio je da je jak, a ona ga je jednim smiješkom
oborila s nogu.

Ne odustaj od svojih snova! Budi neprestano
budan.

Ništa osim Boga nije vrijedno žurbe. Jedino on
smiruje.

Nemam vikendicu. Imam vikende i dicu.

Mnogo je lakše narasti, nego odrasti.

Aforizam je kao lijepa žena koja ti sve kaže
jednim migom il' osmijehom.

Aforizam je poput struje: strese te i rasvijetli
tmine.

Muškarci zbog dviju glava misle da su glavni, a
žene ih bez ijedne ljepotom drže u šaci.

Tko radi taj i griješi. Tko ne radi pogreška je.

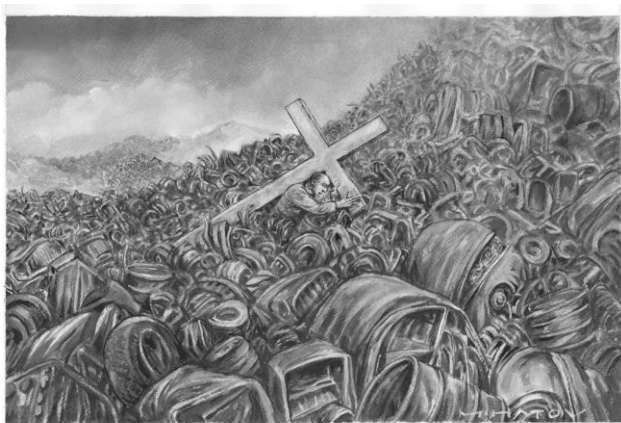
Pakao je neizbježno upoznati: na zemlji ili na nebu.

Spašeni iz pakla karta su za raj.

U raj se preko pakla ide.

Busanje u vlastita prsa uvod je u borbu s
drugima.

Bolje je biti nenačitan, nego pročitani.

Spotakao se o dragi kamen.

Odvagnula je da joj je najbolje ne stajati na vagu.

Rastemo unošenjem hrane. Odrastamo
odricanjem od nje.

Izletio je iz zavoja i uletio u zavoje.

Pravom katoliku ruke nikad nisu prekrižene.

Kmečimo jer ne klečimo.

Zametak je svakoga rata zapostavljanje brata.

Najbolji je ribar onaj koji i s girom u kašeti
pjevajući pristaje u luci.

Želiš li mir u kući, odreci ga se.

Što je čovjek veći, teže ga je pogoditi.

Kad kola krenu nizbrdo na njima je svaki teret
opasan.

Najmanje se stide muškarci bez muda.

Igramo se vatrom. Srca su nam sve hladnija.

Plati, ili ćeš platiti!

Teško čovjeku s lakom ženom.

More je prekrasno plavo i puno zvijezda.
Dopustilo je Nebu da se u njemu ogleda.

Duboku vodu teško je zamutiti.

Nije slučajno ovoliko vode na Zemlji. Razmjerna
je našoj prljavštini.

Hrvatska je vodom prebogata. Došla nam je do
grla.

Izveslaj na pučinu! Sigurnost i mir ne pruža
luka.

Tko se rijetko pere, kožu dere.

Male ribe sigurnost traže u jatima. Velike u
dubinama.

Svaki je vjetar povoljan ako znaš kamo ploviš.

Iako je život s Bogom nepredvidiv, 100 % je siguran.

Kad već nekomu moram služiti, Bog je bolji izbor od vraga.

Ušuškani čovjek lakše se razboli.

Voda joj je došla do grla. Nije dovoljno pila.

Tko zahvaća u širinu, ne dohvaća dubinu.

Proplivao je tek kad je izgubio tlo pod nogama.

Prije ulaska u More pred njim ti je se svući da i
ono u te može ući.

Bog je najbolja veza. Rješava sve probleme.

POGLEDI DUHOVNIM OKOM NA NAŠE SLIJEPCE

Je li sve već rečeno? Koliko je toga lijepoga i istinitoga napisano? Stigne li još tko to pomnji-vo čitati u ovo digitalno doba prebrzog i automatiziranog života? Kako prastare i ovodobne istine izreći na nov, svjež i privlačan način? Ima li smisla pretakati već tisuću puta pretakano? Obilje je takvih pitanja koja prodiru u bore autorova čela dok nad bjelinom papira traži i smišlja vještine ispisaja, ustrajnih pokušaja da se te bore preobraze u duhovne brazde iz kojih će posađene dvojbe i sumnje uroditi zimzelenim plodovima, duhovnim mladicama, osebujnim domišljajima koji će ostati čvrsti i nepokolebljivi pred učestalim fijucima političkih vjetrova sa svih strana svijeta. Ti izazovi su izrazito zahtjevni pred aforističkim perom koje želi u što manje riječi ucijepiti što zbiljskiju zublju uma, mudroslovljem ispremreženu misao koja će i poučiti i poručiti, zibati i šibati, gnječiti i liječiti - ako je duhovita - i hipokratski ozdraviti, jer smijeh je lijek s najmanje nuspojava.

Takva je ova knjiga Ivana Bašića, u kojoj se, nakon zbirki kratkih duhovnih zapisa, crtica i pjesama, ohrabrio aforističkim veslima zaploviti i oceanom svjetske mudrosti, u kojemu filozofi i pisci, od antike do danas, pokušavaju definirati istine o nama i svijetu, nadajući se da će nadživjeti efemerne boljetice i biti trajnima, vrijediti

za sva dobra i loša vremena. Ivan piše o našem trenutku, ugniježđenom između jučer i sutra, i jamačno su tu i neke misli koje su neki peroljubi već davno zapisalo (tko će do svih doprijeti?), ali sigurno nije riječ o svjesnom prepisivanju ili krađi, već samo potvrdom da mu se otvoreni um, bijući bitku s bitkom, domakao blizu ili dotaknuo trajne istine, skovavši još jednu od tisuća mudroslovnih i duhovitih inačica o rađanju i životu, radu i ljenčarenju, ljubavi i mržnji, dobru i zlu, laži i proklamiranim istinama... A čitatelj će među tim učestalim varijacijama podcrtati i zapamtiti samo one misli koje djeluju svježije, iskazane originalno koliko je to uopće moguće, u novom i ljepšem ritmu, s mirisom vječnosti.

U prvom aforističkom ciklusu autor promišlja družbe i društvo, zavičaj i domovinu, pokušavajući perom otvoriti oči puku koji slijepo vjeruje svojim vođama, koji učiniše od božanski Lijepe Naše – *(S)lijepu* domovinu punu vrćenja i krug i dug, rasprodaje nacionalnog bogatstva, lopovluka i kriminala, jeda i jada, muke i halabuke, gluposti i gadosti što je sve rezultiralo padom nataliteta, odseljavanjem mladih, tavoranjem pri dnu svih europskih ljestvica, sa sve više duginih boja mjesto ružičastih perspektiva. Sa slijepom vjerom u ovozemaljske bogove Bogu iza leđa, nikako da koristimo vlastitu pamet na domaćem ognjištu, nego te neprepoznate proroke darivamo svijetu koji iz dana u dan potvrđuje naše velikane na brojnim poljima

znanosti, umjetnosti i sporta (samo ne politike). Gorko će opesimističiti: *Koga god izabrao da ga predstavlja, narod je uvijek u oporbi.; Partija je izgubila partiju jer je partijala; Hrvati se boje hrvati.*

U drugom opsežnijem *P(l)itkom* ciklusu pitkih i dubokih misli autor se još više usredotočio u odgonetanje filozofskih, esencijalnih, eshatoloških i drugih vjerskih propitaja o našem postanku i odlasku iz ove doline suza i to kroz kršćansku dioptriju i svoju tvrdnu vjeru, s ufanjem da zbiljski slijepci mogu vidjeti blaženstvo nebesa. Naslanja se na biblijsku baštinu, a u traganju za ne defektnim već efektnim osmišljajima i sam je skovao primjerice čak desetak aforizama s tematikom prigibanja koljena, klečanja i klanjanja (*Hrvatska je na koljenima. Premalo nas kleči.; Želiš li čvrsto stajati na nogama – klekni.;...*). Uspravno kročiti uz toliko puzavaca, jer bez Velikog petka nema ni Uskrsa, temeljni mu je životni kredo koji se piše kredom, ali i krvlju, znojem, suzom. Kao da je nastavio plesti davno započetu kolajnu kršćanskog mudroslovlja koju su započeli hrvatski svećenici i aforisti: Marin Držić (16. st.), Petar Bakula (19. st.) te suvremenici Augustin Korpar, Stanko Radić, Vendelin Karačić, Josip Janković, Šimun Šito Ćorić, Miro Bustruc i mlađi.

Do raja se stiže kroz pakao pa je zapisao niz upozorbi o moralu, poštenju, oholosti, slavi, a mi opet po starome: *Povijest se ponavlja. Ne mijenjamo se.; Lakom čovjek lako završi s lakom*

ženom. Ustvrđuje granice umjetnosti i kreativnog čina, svjestan da se u kolikoći govora gubi jasnoća: *Brzi govornici često se ugrizu za jezik.; Tko ne zna šutjeti, najbolje je da šuti.; Toliko je brzo govorila da joj ni misao nije mogla upasti u riječ.; Najnezaboravnija su putovanja u se.; Što veća ptica, slabija pjevica.* U brušenju aforizama Bašić koristi ironiju, sarkazam, kontrast, hiperbolu, alegoriju i ostala stilska oruđa, igra se riječima i anagramima (*Neduzni su dužni opraštati dužnima.; Svaka LAŽ izokrene se u ŽAL.*), a koristi i poetski grafički ludizam te i u malom slovu *t* (i hebrejsko slovo „tau“ simbolizira križ):

*Sve**t**ac je čovjek kojemu je Križ u središtu života.*

Ako Japanci smatraju da je vrijeme provedeno smijući se vrijeme provedeno s bogovima, onda ćemo, čitajući ovu Ivanovu knjigu, također biti bliži svecima, poglavito uz opomenu: *Ako nas smijeh uzdiže iznad životinja, ozbiljan je čovjek opasniji od najopakije zvijeri.* I zasigurno za vrijeme čitanja nećemo izgubiti vrijeme. Stoga budimo ljudi i razvedrimo se, jer su davno rekli: Tko se smije, dulje živi.

Mladen Vuković

BILJEŠK(ICA) O AUTORU

IVAN BAŠIĆ rođen je 27. kolovoza 1960. godine u Splitu. Diplomirani je kriminalist.

Objavio je knjigu crtica „Ispiranje zlata“ (HKD Napredak, Split, 1995.), „Ispovijesti zanimanja“ (Split, 2010.), i knjigu pjesama „Razglednice“ (Ogranak Matice hrvatske u Podstrani, 2018.).

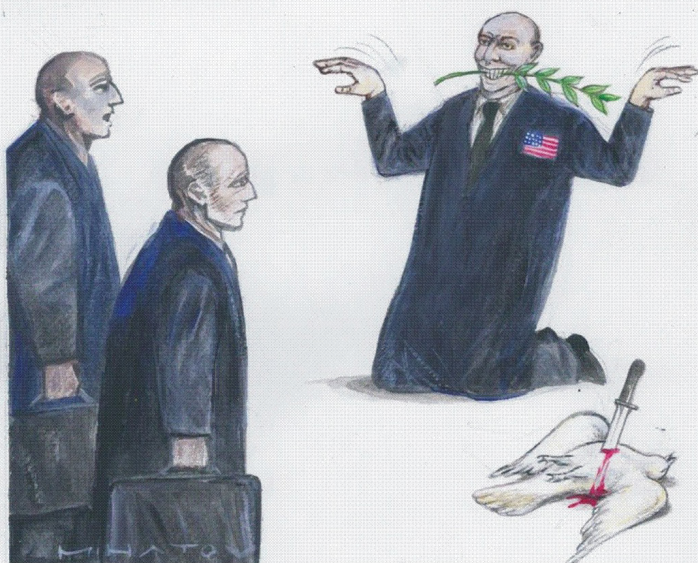
KAZALO

(S)lijepa Naša 5

P(l)itke misli 35

Pogledi duhovnim okom na slijepce 83

Bilješk(ic)a o autoru 86

Ne igraj se istinom. Budi njezin igrač.

ISBN 978-953-7581-29-9

9 789537 581299

Cijena 80 kuna